

[Løvlig Simonsen]

Begrundelse

Ifølge en pressemeddelelse udsendt af Venstres Pressetjeneste udtalte Venstres miljøordfører, Hanne Severinsen, bl.a. følgende på Venstres kredsformandsmøde i Vejle den 19. januar 1991:

»Men selvfølgelig skal vi have en diskussion om en bæredygtig udvikling også i landbruget. Det drejer sig om styringsmidler. I stedet for den stadige knopskydning af forbud, påbud og bøder skal vi have enkle, effektive, forståelige regler, så vi undgår et statisk samfund og i stedet får et dynamisk. Også styringsmidlet kvoter skaber et statisk samfund. I industrien taler man om at gå over til aftalesystemer i stedet for reguleringer, så de enkelte brancher fører selvkontrol i egen interesse og undgår kontrollanter.

På samme måde i landbruget, hvor tilsynet med markplaner og gødningsplaner allerede i dag er overladt til planteavlskonsulenten, der er den, der er tæt på de enkelte bedrifter og derfor kan skrive under på, at det, som foregår, er miljømæssigt forsvarligt, hvis det ellers er det. Midt i en kvotediskussion kan man i øvrigt sige, at man her har svaret på, hvordan man kan lave individuelle ordninger i stedet for kvoter, der ikke passer til noget som helst.«

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 110:

Forslag til lov om ændring af skattekontrolløven. (Indberetningspligt for faglige foreninger og arbejdsløsheds-kasser).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 30/1 91).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 3 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 52:

Forslag til lov om ændring af skattekontrolløven. (Oplysningspligt vedrørende faglige kontingenter m.v.)

Af Pia Gjellerup (S) m.fl.

(Fremsat 22/1 91).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling**Skatteministeren (Fogh Rasmussen):**

Medlemmer af den socialdemokratiske folketingsgruppe har fremsat lovforslag nr. L 52 om indførelse af indberetningspligt vedrørende faglige kontingenter og bidrag til arbejdsløsheds-kasser.

Lovforslaget er motiveret med, at en række skatteydere uberettiget selvangiver for store fradrag vedrørende udgifter til fagforeninger og arbejdsløsheds-kasser, og at en indberetningspligt vil lette skatteansættelsen både for borgerne og skatteadministrationen.

Regeringen er selsagt enig i ønsket om administrative lettelser. Det kommer også til udtryk i en redegørelse om forenklinger på skatteområdet, som er udarbejdet af embedsmænd i Skatteministeriet. Men den største og klareste forenkling ville selvfølgelig bestå i helt at afskaffe fradraget for faglige kontingenter og så bruge provenuet til en sænkning af skatteprocenterne. Det ville være en større og klarere forenkling end at anvende ressourcer på at opbygge yderligere kontrolsystemer.

Regeringen har imidlertid erkendt, at der er politisk flertal for at indføre indberetningspligt vedrørende faglige kontingenter og bidrag til arbejdsløsheds-kasser. Bl.a. derfor har regeringen valgt at fremsætte sit eget lovforslag herom.

Forskellene mellem Socialdemokratiets og regeringens lovforslag er navnlig tekniske. Men Socialdemokraternes forslag til indberetningspligt er mere vidtgående end strengt nødvendigt, og dertil kommer i øvrigt en forskellig bedømmelse af lovforslagenes betydning.

I bemærkningerne til Socialdemokratiets lovforslag nr. L 52 bliver der fokuseret meget på, at mange skattepligtige, som der står, uberettiget foretager fradrag. På den baggrund skønner Socialdemokratiet, at forslaget vil give en provenugevinst for det offentlige på en halv mia. kr. om året eller mere endda.

Men det, forslagsstillerne helt overser, er, at der faktisk også er ganske mange skatteydere, som glemmer at foretage disse fradrag. F.eks. tyder beregninger på lovmodellen på, at ca. 150.000 medlemmer af a-kasser ikke selvangiver deres fradrag. Det betyder selvfølgelig, at indførelse af en indberetningsordning fører til, at disse fradrag nu bliver foretaget, og det giver alt andet lige et provenutab.